

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Tost/3/2019
Identifikačné číslo spisu: 2019010002
Dátum vydania rozhodnutia: 16. januára 2019
Meno a priezvisko: JUDr. Pavol Farkaš
Funkcia:
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:2019010002.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Farkaša a sudcov a JUDr. Dany Wänkeovej a JUDr. Patrika Príbělského, PhD. na neverejnom zasadnutí konanom dňa 16. januára 2019 v Bratislave vo veci vyžiadanej osoby F. F., nar. XX. W. XXXX, štátneho občana Slovenskej republiky, o sťažnosti vyžiadanej osoby proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave zo dňa 02. januára 2019, sp. zn. 5Ntc/26/2018, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť vyžiadanej osoby F. F. s a z a m i e t a .

O d ô v o d n e n i e

Uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 02. januára 2019, sp. zn. 5Ntc/26/2018 bolo rozhodnuté podľa § 15 odsek 2 zák. č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoEZR“) o vzatí vyžiadanej osoby F. F. do predbežnej väzby a to na základe európskeho zatýkacieho rozkazu vydaného Štátnym zastupiteľstvom Eisenstadt, Rakúska republika, dňa 17. decembra 2018 pod sp. zn. 4 St 258/18k, pre trestný čin účasti na trestnom zoskupení formou pomocníka podľa §§ 127, 130, 269, 84, 164 Trestného zákona Rakúskej republiky na tom skutkovom základe, že

F. F. ako člen kriminálneho zoskupenia je podozrivý zo spáchania krádeží v spolupáchateľstve so zvlášť stíhanými osobami U. Z., L. Y. a ďalšou neznámou páchatelkou. Medzi inými skutkami sa osoba pokúsila ukradnúť drogistický tovar v hodnote 107,89 € z obchodu Billa v Zurndorfe spolu s ďalšími spolupáchateľmi. Páchatelia boli zastavení počas pokusu o krádež manažérom predajne X. P. a následne utiekli. V obci Gattendorf následne zabránili, aby ich zastavila policajná hliadka použitím násilia a to takým spôsobom, že svoje vozidlo BMW (so slovenskou poznávacou značkou IL 319CT) viedli do policajných príslušníkov U. L. a W. H., ktorým sa podarilo zachrániť si život uskočením pred uvedeným vozidlom.

Väzba začala plynúť dňom 29. decembra 2018 o 15,10 hod. a vykonáva sa v Ústave na výkon väzby v Leopoldove.

V odôvodnení tohto uznesenia krajský súd uviedol, že má za to, že v predmetnej veci sú splnené podmienky pre vzatie vyžiadanej osoby do predbežnej väzby, keďže je možné dôvodne sa obávať, že vyžiadaná osoba by svojim útekem, resp. pobytom na neznámom mieste mohla mariť potrebu zabezpečiť jeho prítomnosť na území Slovenskej republiky v zmysle ustanovenia § 15 ods. 1 zákona o EZR. Táto obava vyplýva z jeho správania sa v minulosti, ktoré uviedla prokuratúra vo svojom návrhu, ako i pri výsluchu pred sudcom. Krajský súd poukázal na opakované páchanie trestnej činnosti, za ktoré bola vyžiadaná osoba opakovane odsúdená. Z jeho vyjadrenia vyplýva, že sa nezdržuje na adrese trvalého pobytu, ktorý má U. Z. XX v M.. Zároveň nie je oficiálne zamestnaný a podľa vlastného vyjadrenia pracuje „na čierno“. Z odpovede na lustráciu v databáze súdov vyplýva, že v súčasnosti je proti nemu vedených 32 exekučných konaní. Uvedené skutočnosti vytvárajú obraz o osobe F. F., ktorý ho ukazuje ako človeka, ktorý má sklony k porušovaniu zákonov, nezdržuje sa na adrese trvalého bydliska a tým, že jeho príjem nepochádza z legálneho pracovného pomeru sa vyhýba exekučným konaniam, ktoré sú proti nemu vedené (tieto preukazujú tiež neochotu plniť svoje súdom priznané záväzky). V takejto situácii vzniká obava, že by svojim správaním mohol zmariť potrebu zabezpečiť jeho prítomnosť na území Slovenskej republiky na účel extradičného konania.

Ihneď po vyhlásení tohto uznesenia podala proti nemu vyžiadaná osoba sťažnosť. V dodatočne predložených dôvodoch sťažnosti prostredníctvom svojho obhajcu poukázal na to, že z povahy veci vyplýva zásadne útekový charakter predbežnej väzby. Pri rozhodovaní o nej súd z materiálneho hľadiska skúma existenciu konkrétnych skutočností odôvodňujúcich obavu, že vyžiadaná osoba utečie z územia Slovenskej republiky, alebo sa bude skrývať. Tu treba opätovne zdôrazniť, že predbežná väzba má fakultatívny charakter. Krajský súd neodôvodnil svoje rozhodnutie v tom smere, aké konkrétne skutočnosti v prípade vyžiadanej osoby odôvodňujú obavu, že sa nebude zdržiavať na území Slovenskej republiky, teda prečo je potrebné zabezpečiť jeho osobu väzbou. Opakované páchanie trestnej činnosti neznamená, že vyžiadaná osoba plánuje opustiť Slovenskú republiku. Rovnako neschopnosť tejto osoby plniť svoje splatné záväzky v oblasti civilného práva nie je dôvodom na obmedzenie osobnej slobody.

Navrhol preto, aby súd druhého stupňa napadnuté uznesenie zrušil a prepustil ho z väzby na slobodu.

Prokurátor sa k podej sťažnosti nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako sťažnostný súd preskúmal na podklade uvedenej sťažnosti, ktorú podala oprávnená osoba včas, podľa § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému podala vyžiadaná osoba sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku a dospel k záveru, že podaná sťažnosť nie je dôvodná.

Vo vzťahu k výroku napadnutého uznesenia o vzatí do predbežnej väzby najvyšší súd uvádza, že európsky zatýkací rozkaz je v zmysle zákona o EZR založený na zásade vzájomného uznávania rozhodnutí medzi štátmi Európskej únie. Je to vyjadrenie určitej dôvery justičným orgánom členského štátu, že rozhodnutie orgánu iného členského štátu je vecne správne.

Z ustanovenia článku 5 ods. 1 písm. c), písm. f) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a § 15 ZoEZR vyplýva, že inštitút predbežnej väzby v konaní o európskom zatýkacom rozkaze má iný charakter, než väzba v rozsahu jej úpravy v štvrtej hlave prvej časti prvého až tretieho dielu Trestného poriadku (§ 71 - § 87 Tr. por.). To platí nielen o dôvodoch tejto väzby (§ 71 Tr. por.), ale aj o rozhodovaní o väzbe (§ 72, najmä ods. 2 Tr. por.). Napriek tomu, že aj predbežná väzba je prostriedkom na zabezpečenie účasti vyžiadanej osoby v konaní, tak v tomto konaní jej dôvody nie sú vymedzené tak striktné ako v ustanovení § 71 Tr. por.

Osoba v konaní o predbežnej väzbe, vydávacej väzbe a o prípustnosti vydania do cudziny nemá postavenie obvineného. Účelom konania o vydanie do cudziny nie sú preto otázky viny alebo nevinoty, ale len otázka, či sú splnené zákonné predpoklady na vzatie osoby do predbežnej väzby, vydávacej väzby a či je prípustné jej vydanie ako vyžiadanej osoby. V takom konaní sa neskúma otázka

presumpcie neviný, trestnosť činu a ani právo na obhajobu v rozsahu, ktorý je v konaní pred trestným súdom Slovenskej republiky obvinenej osobe ústavne zaručený.

Nie je teda potrebné na základe doteraz zistených konkrétnych skutočností konštatovať obavu z úteku, ovplyvňovanie dokazovania alebo páchania trestnej činnosti v zmysle § 71 ods. 1 písm. a), písm. b) alebo písm. c) Tr. por. Súd taktiež nepreskúmava dôvodnosť podozrenia zo spáchania skutku, pre ktorý je osoba vyžiadaná, a správnosť právnej kvalifikácie tohto činu z hľadiska práva štátu pôvodu (z hľadiska právneho poriadku Slovenskej republiky naposledy uvedenú otázku skúma až pri rozhodovaní o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu podľa § 22 ods. 3 - 5, a to v súvislostiach použitia § 23 zák. č. 154/2010 Z. z.).

Zdôrazniť je tiež potrebné, že účelom inštitútu predbežnej väzby je zabezpečiť prítomnosť vyžiadanej osoby na území Slovenskej republiky, pokiaľ nie je štátom pôvodu doručený a predložený originál európskeho zatýkacieho rozkazu - teda prioritne ide o zabránenie zmarenia účelu konania o európskom zatýkanom rozkaze.

Na vyžiadajú osobu F. F. bol vydaný Európsky zatýkací rozkaz dňa 17. decembra 2018 pod sp. zn. 4 St 258/18k Štátnym zastupiteľstvom Eisenstadt, Rakúska republika pre trestný čin účasti na trestnom zoskupení formou pomocníka podľa §§ 127, 130, 269, 84, 164 Trestného zákona Rakúskej republiky.

Za uvedený trestný čin je možné uložiť podľa trestného zákona Rakúskej republiky trest odňatia slobody až na tri roky. Keďže tieto trestné činy boli priradené ku kategórii trestných činov uvedených v § 4 ods. 4 ZoEZR, nebolo potrebné skúmať ich trestnosť podľa právneho poriadku Slovenskej republiky.

Zo spisového materiálu vyplýva, že vyžiadaná osoba je občanom Slovenskej republiky. Spáchania skutku, pre ktorý bol vydaný európsky zatýkací rozkaz, si je vedomá. Na adrese trvalého bydliska sa nezdržiava, býva na inej adrese bez prihlásenia. Legálne zamestnanie nemá. V minulosti sa opakovane dopúšťal trestnej činnosti, aktuálne sa mal dopustiť trestnej činnosti i v Rakúskej republike. Preukázateľne inštitucionalizované väzby k Slovenskej republike sú nepresvedčivé. Vyžiadaná osoba nemá problém migrovať po európskom priestore a páchať v rámci neho trestnú činnosť.

Uvedené skutočnosti umožňujú vyslovenie rezultátu o tom, že v prípade ponechania na slobode by sa F. F. mohol útekom vyhýbať konaniu o vykonaní EZR, čím by mohlo prísť ku zmareniu účelu samotného konania.

Ako vyplýva i z prechádzajúcej súdnej judikatúry, z dôvodu účelu predbežnej väzby je zrejmé, že prípady, kedy súd nevezme zadržanú osobu do predbežnej väzby, sú výnimočné a vzťahujú sa najmä na prípady, z ktorých je evidentné, že je daný niektorý z obligatórnych dôvodov odmietnutia vykonať európsky zatýkací rozkaz podľa § 23 ods. 1 zákona o európskom zatýkanom rozkaze a súčasne, že prepustením zadržanej osoby nehrozí zmarenie konania o európskom zatýkanom rozkaze (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Tost/34/2014).

Najvyšší súd sa napokon zaoberal i otázkou, či nie je možné účel predbežnej väzby dosiahnuť i menej invazívnym spôsobom (najmä dohľadom probačného a mediačného úradníka), avšak vzhľadom na uvedené okolnosti by nebol takýto postup dostačujúci.

Na základe uvedených skutočností preto najvyšší súd sťažnosť vyžiadanej osoby proti napadnutému uzneseniu zamietol, pretože nie je dôvodná.

P o u č e n i e :

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

